

• ГУМОРЕСКА

Пружинка

СЕМЕН Семенович Коцюба на-решті купив машину. Голубу, як мрія, іномарку-евробляху.

– Тату, тату, можна я хоч раз пілікну? – застрибав од радощів восьмирічний Максим, коли батько приїхав додому на власній машині.

– Я тобі як пілікну! – гримнув батько, наче син хотів не натиснути на сигнал, а штрикнути шилом у шину. Коцюба довго тер капот махровим рушником, знімав невидимі порошинки з вітрового скла, а дверцята відчиняв і зачиняв так, наче вони були зроблені з кришталю.

Та наступного дня, коли Семен Семенович в черговий раз обходив навколо обнови, біля переднього колеса на асфальті побачив пружинку. Коцюбу аж у піт кинуло. Він схопив її тремтливими руками і мало не заплакав:

– Бракороби! Другий день їджу, а з машини, як з поганого воза, усе сиплеться!

Семен Семенович гепнувся на асфальт і поповз під машину.

– Звідки ж вона вилетіла? Звідки? – години зо дві кретавав він під іномаркою, але так нічого й не побачив.

Це ще дужче розізлило Коцюбу. Він цілий день читав автомобільні довідники в Інтернеті, але так і не зрозумів, куди ж ту пружинку можна приладнати.

"Без пружинки їхати небезпечно",

– вирішив Семен Семенович і пішов до сусіда Банчука, який працював на маршрутці. Сусід довго вертів пружинку в руках, а потім стенов плечима:

– Не знаю.

"Заздрить, що я машину купив, тому й не хоче допомогти", – подумав Коцюба і звернувся до шкільного товариша Попенка, котрий з учителя фізкультури перекаваліфікувався в автослюсара.

– Ти мені друг чи не друг? – категорично запитав Семен Семенович. – Скажи, де в цій машині знаходиться така пружинка?

Попенко кілька разів розтягнув пружинку, мугикнув, прицмокнув язиком і безпорадно розвів руками:

– Хто його знає, старий. У твоєму автомобілі такої штуковини немає...

– Ех, ти! – розсердився Семен Семенович. – Як був фізруком, так ним і залишився! – і, не попрощавшись, грюкнув дверима.

Усю ніч пружинка не давала йому спокою. Вранці Коцюба поїхав на станцію технічного обслуговування. Там замінили три свічки, відрегулювали систему запалення, підкрутили кілька гайок. А пружинку на місце так і не поставили.

– Хто його знає, звідкіля вона випала... Може, це й не з автомашини.

– А звідкіля? З літаючої тарілки? Автослюсарі мовчали.

Словник-жартівник

Забарився – засидівся в барі.

Міраж – система мір.

Партитура – інтер'єр шкільного класу.

Теніска – любителька тенісу.

Богдан ЛАДАНАЙ.

Львівська обл.

– Теж мені майстри! Тьху! – плюнув сперсердя Коцюба й газонув додому.

Машини мчала швидко й легко. І тільки думка, що десь там у ній не вистачає пружинки, нервувала Семена Семеновича. Інший, може, і викинув би ту пружинку. Мало хіба яке залізяччя на дорозі валяється? Але Коцюба був не з таких. Він в усьому любив порядок.

Чотири вечори длубався Семен Семенович в моторі іномарки, а на п'ятий полегшено зітхнув і сів за кермо.

– А казали, пружинка не потрібна! – кепкував він над усіма, до кого звертався за допомогою. – А я її поставив. І стоїть!

Щасливий Коцюба виїхав з гаража. Машина спершу затремтіла, засіпалася, а потім так рвонула з місця, що якби Семен Семенович не тримався міцно за кермо, то опинився б на задньому сидінні.

Перед залізничним переїздом машина несподівано заревіла, стала дибом і прошигнула під шлагбаумом перед самісіньким носом ошелешеного машиніста електровоза. Потім, переїхавши дві клумби, перекинувши три вуличні лотки з пірижками і бочку з квасом, зупинилась у густому чагарнику міського парку.

Блідий Коцюба вискочив з автомобіля, відкрив капот, глянув на двигун і заспокоївся – пружинка була на місці.

Михайло ПРУДНИК.
м. Київ.

• НЕЗАБУТНІ ЗОРЯНИ

Володимир ДУТАР

УЖЕ ЧАС

Донька матері під вечір мовила тихенько:

"Чи не час, бува, про заміжжій подумати, ньенько?"

Мати якось сторопіла, вдарила об поли:

"Та тобі ж ще ходити майже рік до школи!"

Викинь геть ті дурниці з голови, Оксано.

Я кажу тобі, як мати: заміж, доно, рано!"

Донька погляд красномовно підніма до неба:

"А мені вчора гінеколог сказав, що вже треба..."

КУМА – ТЕЖ ЖІНКА

"Куди ідеш?" – питає Гриць в Хоми. Хома йому шепоче: "До куми".

Але Грицько ніяк не відстає:

"Та в тебе ж, Хома, жінка є!..."

Хома киває згідливо: "Авжеж. Але й кума, погодься, жінка теж..."

ЯК ПРИРОДУ ЗАХИСТИТИ?

Природу захистить тоді

ми будем гожі,
і лиш тоді вона воздасть сторицею,
коли стояти на її сторожі
не з гаслом будемо, а з патерицею.

РАНО РАДІТИ

Здавалося б, вже можна порадіти, що дурнів у нас меншає...

Проте

не до веселощів.

Бо, ніде правди діти,

хоч дурнів меншає, а якість

їх росте.

Сучасна казочка

ЗАХОДИТЬ Червона Шапочка до бабусі в будинок, а там на ліжку Сірий Вовк лежить.

– О!.. А де ж моя бабуся?

– А ми з нею це... квартири розміняли!

Мал. Петра КОЗИЧА.

– Чого витріщився?
Ніколи не бачив півзахисника?..

Реклама. Оголошення

"До відома чоловіків: якщо у вас не вистачає грошей на "Віагру", купуйте "Несквік". Енергія кролика вам допоможе!"

"Як за один місяць отримати мільйон доларів? Як досита їсти цілий тиждень і схуднути за цей час на 20 кілограмів? Як стати президентом країни?.. Про це й чимало про що інше читайте в нашому журналі "А біс його знає". Купити його можна в кожному газетному кіоску".

"У вас дефект мови? Ви заїкаєтеся? Погано вимовляєте букви? Не переживайте: для вас винайдено новий ефективний засіб "Імунооцелістонатрійхлорідгидрокарбодон"! Запитуйте в аптеках міста!"

"З наступного тижня програму "Наші кіновівторки" будуть транслювати в суботу, а не в понеділок".

"Мінеральна вода "Нарзан-баєв" – у першій п'ятірці кращих продуктів Казахстану!"

"Податкова інспекція попереджає: не в грошах щастя!"

"Театр юного глядача запрошує на роль синьйора Помідора огрядного артиста з підвищеним артеріальним тиском".

Народні усмішки

– Тату, чому перше квітня по-різному називають? Який насправді цей день: сміху, дурня чи брехуна?

– Просто кожен по-своєму його відзначає.

– А як це?

– Гуморист відзначає як день сміху, брехун – як день брехуна, а дурень вважає, що то його свято.

Прийшов чоловік сповідатися. А батюшка йому каже:

– Як же я відпущу твої гріхи, коли у тебе з кишені пляшка горілки стирчить? Піди та вилий її.

Чоловік вийшов, постояв біля церкви і знову до батюшки. Той питає:

– Ну що, вилив?

– Ні. Не можу. В цій пляшці половина горілки мого кума.

– Ну то піди вилий свою половину і заходь.

Чоловік вдруге вийшов. Через десять хвилин повертається. Батюшка:

– Ну що, вилив?

– Ні, не зміг.

– Чому?!

– Та моя ж половина – нижня у пляшці!..

Перед операцією пацієнта запитують:

– Вам який наркоз: дорогий чи дешевий?

– Найдешевший!

– Ну, тоді слухайте: люлі-люлі-люленьки...

Прикмета

Якщо вранці ви встали з лівої ноги, то сьогодні вам буде гарно. Якщо з правої, то це не ваш день – гарно буде завтра. А якщо взагалі не можете звестися на ноги, то гарно було вчора.

Корисна порада

Якщо вас посилають на всі чотири сторони, вибирайте південь – там хоч тепліше.

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

Тронізми

Важко знайти душу, в яку ще не ступала нога людини.

Народжуються, щоб літати; вміння повзати приходиться пізнати.

Щоб викривити ідею, досить не відступати від неї ні на крок.

Хто має совість, той більш нічого не має.

Недостатньо вичавити з себе раба, його треба ще й працевлаштувати.

Жінки люблять слухати, якщо це не заважає їм розмовляти.

Найкращий п'єдестал для бюста – струнки ноги.

Щоб іти в ногу з часом, потрібні не ноги, а голова.

Декому, щоб пізнати себе, досить здати аналізи.

На відміну від кохання, ненависть завжди взаємна.

Сп'янілих від кохання рано чи пізно витверезить шлюб.

Найдовше заживають рани від поцілунків.

Якщо жінки мовчать, вони переводять подих.

Юрій МЕЛІХОВ.

м. Полтава.

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

